

145/190 - عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَرِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ذَهَبَتْ إِلَيْهِ الْحَالَىٰ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجَعْ، فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَكَةِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، فَشَرِبَ مِنْ وَضُوئِهِ، ثُمَّ قُمْتُ حَلْفَ ظَهِيرَةِ فَنَظَرَتْ إِلَيَّ حَاتِمُ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِيفَيْهِ مِثْلِ زِرَّ الْحَجَّةِ.

145.190 Соиб ибн Язийд розияллоҳу анҳу айтади:

«Холам мени Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига олиб бориб: «Эй Аллоҳнинг Расули, синглимнинг ўғли дардманд», деди. Шунда у зот бошимни силадилар ва менга барака сўраб дуо қилдилар. Кейин таҳорат қилдилар. Мен таҳорат сувларидан ичдим. Сўнгра у зотнинг орқаларига турдим ва икки кураклари ўртасидаги ўтовнинг тугмасига* ўхшаган нубувват муҳрини кўрдим».

* Бу ерда ўтовни маҳкамлаш учун ишлатиладиган тугма назарда тутилмоқда. Бу, албатта, ўша давр урфидан келиб чиқсан ҳолда айтилган.

Манба: hadis.islom.uz

